[2018] 14 S. C.R. 926

ஜெய்ப்பூர் மெட்டல்ஸ் & எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் ஊழியர் அமைப்பு, பொதுச் செயலாளர் திரு. தேஜ் ராம் மீனா மூலம்

எதிர்

ஜெய்ப்பூர் மெட்டல்ஸ் & எலெக்ட்ரிகல்ஸ் லிமிடெட். அதன் நிர்வாக இயக்குநர் & பலர் மூலம்.

[உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 12023/2018]

டிசம்பர் 12, 2018

[மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் திரு. ஆர். எஃப். நாரிமன் மற்றும் திரு. எம்.ஆர். ஷா]

நொடிப்பு மற்றும் திவால் சட்டம், 2016 - பிரிவுகள் 7, 238 - எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1-நிறுவனம் ஒரு செயல்படாத சொத்தாக மாறியது - தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியம் (BIFR), நிறுவனம் கலைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முதற்பார்வையிலான கருத்தை கொண்டிருந்தது மற்றும் அது உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது - உயர்நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை ஒரு நிறுவன மனுவாக பதிவு செய்தது - எதிர்

மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 1 இன் நிதிக் கடன்களைப் பெற்றார் - சில காலத்திற்குப் பிறகு, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தின் (என். சி. எல். டி.) முன் சட்டத்தின் பிரிவு 7 இன் கீழ் விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்தார், அந்த விண்ணப்பத்தில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.1 தனக்குச் செலுத்த வேண்டிய ஒரு ஒதுக்கப்பட்ட கடன் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டது - தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயம், 13.04.2018 தேதியிட்ட தனது உத்தரவில், குறியீட்டின் பிரிவு 238-ல் உள்ள 'தடைவிஞ்சுக் கூறு' எனும் விதியைக் குறிப்பிட்டது. மேலும், பிரிவு 7-இன் நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதில் தனக்கு திருப்தி இருப்பதாகவும், எனவே விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் தீர்ப்பளித்தது. உயர் நீதிமன்றம் தனது நிறுவன மனு மற்றும் பிற தொடர்புடைய வழக்குகளில், தன்னிடம் நிலுவையில் இருந்த நிறுவன கலைப்பு நடவடிக்கைகளை மாற்ற மறுத்துவிட்டது. மேலும், 13.04.2018 தேதியிட்ட தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவை, அது அதிகார வரம்பு இல்லாமல் பிறப்பிக்கப்பட்டது எனக் கூறி, ரத்து செய்தது - முறையான தன்மை - தீர்வு - நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 434, சில நடவடிக்கைகளை மாற்றுவது தொடர்பானது. இந்த பிரிவு சட்டத்தின் பதினோராம் அட்டவணையால் மாற்றப்பட்ட போதிலும், மாற்றப்பட்ட பிரிவு

434, நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இல் மட்டுமே காணப்படுகிறது மற்றும் அந்த சட்டத்தின் ஒரு அங்கமாகவே உள்ளது - இது அவ்வாறு இருப்பதால், பிரிவு 434 மற்றும் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு இடையில் ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால், பிந்தையது மேலோங்க வேண்டும் - பாதுகாக்கப்பட்ட நிதிக் கடன் வழங்குநர், அதாவது, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 ஆல் நிறுவப்பட்ட ஒரு சுயாதீன நடவடிக்கைக்கு சட்டத்தின் பிரிவு 238 ஐப் பயன்படுத்துவதில் NCLT முற்றிலும் சரியானது - என்.சி.எல்.டி.யின் முன் நடந்த நடவடிக்கைகள் அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டவை என்று உயர் நீதிமன்றம் கூறியது சரியல்ல - NCLT முன் நடவடிக்கைகள் அவை விடப்பட்ட கட்டத்தில் இருந்து தொடரப்பட வேண்டும் - இந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ரத்து செய்யப்பட்டது - மேலும், உயர்நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனத்தின் மனு சட்டத்தின் பிரிவு 238 ஐக் கருத்தில் கொண்டு தொடர முடியாது - இவ்வாறு, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலிருந்த பிற தொடர்புடைய வழக்குகள், 2016-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் உள்ள நடவடிக்கைகள் அவற்றின் முழுமையான போக்கை அடைய வேண்டும் என்ற உண்மையின் வெளிச்சத்தில் முடித்து வைக்கப்பட்டன - நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 – பிரிவு 434 (17.08.2018 முதல் திருத்தப்பட்டது) - நலிவுற்ற தொழில் நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) சட்டம்,

1985 - பிரிவு 20 - நிறுவனங்கள் (நிலுவையில் உள்ள நடவடிக்கைகளின் மாற்றம்) விதிகள், 2016 - விதிகள் 5(2) மற்றும் 6.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம்,

தீர்ப்பு: 1. 2016 நவம்பர் 15 ஆம் தேதியிட்ட அறிவிப்பின் மூலம், நொடிப்பு மற்றும் திவால் சட்டம், 2016-இன் பதினோராம் அட்டவணையால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட, நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434-இன் கீழ், நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான, மற்றும் மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்படக்கூடிய தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் நிலுவையிலுள்ள, சட்டத்தின் கீழ் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும் தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும் என்பது தெளிவாகிறது. அத்தகைய நடவடிக்கைகள் தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டிய கட்டம், மத்திய அரசால் குறிப்பிடப்பட்டபடி இருக்கும்.[பத்தி 12][938-சி-டி.]

2. 2016 இடமாற்ற விதிகளின் (திருத்தம் செய்யப்படாத) விதிகள் 5 மற்றும் 6 ஐப் படிக்கும்போது, மூன்று வகையான நடவடிக்கைகள்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது. விதி 5(1)-இன் கீழ், நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433, உட்பிரிவு (e) இன் கீழ், கடன்களைச் செலுத்த இயலாமை என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு மனுக்கள், எதிர் தரப்பினருக்கு மனு சார்வு செய்யப்படாவிட்டால், தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு (NCLT) மாற்றப்பட வேண்டும். பின்னர் அவை சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9 இன் கீழ் விண்ணப்பங்களாகக் கருதப்பட்டு, சட்டத்தின் பகுதி II இன் படி கையாளப்படும். இதேபோல், உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 433 இன் உட்பிரிவுகள் (a) மற்றும் (f) இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அனைத்து மனுக்களும்,எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் மீது மனு சார்வு செய்யப்படவில்லை என்றால் NCLT க்கு மாற்றப்படும். நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இன் விதிகளின் கீழ் அத்தகைய மனுக்கள் மட்டுமே தொடர்ந்து மனுக்களாகக் கருதப்படும். விதிகள் 5 மற்றும் 6 மூலம் கையாளப்படும் மூன்றாவது வகை வழக்குகள் விதி 5(2) இல் உள்ளன. இந்த வகையிலான வழக்குகள், தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியம், SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் ஒரு நிறுவனத்தைக் கலைப்பதற்காக உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு கருத்தை அனுப்பிய நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடையவை. அத்தகைய வழக்குகள் அனைத்தும்,

எந்த நிலையாகயில் இருந்தாலும், SIC சட்டத்தின் விதிகளின்படி உயர்நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்படும். [பத்தி 13] [938-D-G]

3. தற்போதைய வழக்கு விதி 5(2) உடன் மட்டுமே தொடர்புடையது என்பது தெளிவாகிறது. SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20, நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433(f) இன் கீழ் உள்ள நியாயமான மற்றும் சமமான விதிமுறையின்படி ஒரு நிறுவனம் கலைக்கப்படுவதைப் பற்றிக் கூறினாலும், SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் வரும் வழக்குகள் விதி 5(2) இன் கீழ் தனித்தனியாகக் கையாளப்படுவதால், அவை நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433(f) இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுக்களாகக் கருதப்பட முடியாது. ஏனெனில், அந்த மனுக்கள் விதி 6-இன் கீழ் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, உயர் நீதிமன்றம், SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் உள்ள மனுக்களை, நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433(f)-இன் கீழ் உள்ளதாகக் கருதி, 2016 மாற்ற விதிகளின் விதி 6-ஐப் பயன்படுத்துவது சரியல்ல. [பத்தி 14][938-G-H; 939-A]

4. இருப்பினும், விதி 5(2) இன் மொழி போதுமானதாக இருந்தாலும், விதி 5 29.06.2017 அன்று மாற்றப்பட்டது என்று எங்களுக்கு முன் வாதிடப்பட்டது, இதன் விளைவாக விதி 5(2) தவிர்க்கப்பட்டது. விதி 5(2)ஐத் தவிர்த்துவிட்டதன் விளைவு, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 ன் கீழ் அனைத்து வழக்குகளையும் NCLT க்கு தானாக மாற்றுவது அல்ல, இல்லையெனில், விதி 5(1)-இல் செய்தது போல, NCLT க்கு அத்தகைய வழக்குகளை மாற்றுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விதி உருவாக்கப்பட வேண்டும். மாற்றப்பட்ட விதி 5-இல், விதி 5(2) நீக்கப்பட்டதற்கான உண்மையான காரணம் என்னவென்றால், SIC சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்ட பிறகு, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் உள்ள நடவடிக்கைகள் உயர் நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்படும் என்பதை, ஒரே ஒரு முறை தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. 2017 ஜூன் 29 க்குப் பிறகும் விதி 5(2) ஐத் தொடர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில், 2016 டிசம்பர் 15 அன்று, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து வழக்குகளும், அவை நிலுவையிலிருந்த உயர் நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்பட வேண்டியவை. 2016 டிசம்பர் 1 அன்று SIC சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்ட பிறகு, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்தால் எந்தக் கருத்தும் இருக்க முடியாது என்பதால், விதி 5(2) ஐத்

தொடர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில், 2016 டிசம்பர் 15 அன்று, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும் உயர் நீதிமன்றத்தில் தொடர வேண்டியவை, அதற்குப் பின்னரும் தொடரும். 2018 ஆகஸ்ட் 17 முதல் அமலுக்கு வரும் வகையில், பிரிவு 434(1)(c) இல் செய்யப்பட்ட திருத்தம் மூலம் இது மேலும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம், இந்த தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கையின் எந்தவொரு தரப்பினரும், அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கு ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்யலாம். மேலும், நீதிமன்றம், அந்த கட்டத்தில், உத்தரவின் மூலம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு (NCLT) மாற்றலாம். இவ்வாறு மாற்றப்பட்ட நடவடிக்கைகள், தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தால் (NCLT), நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ், நிறுவன திவால் தீர்வு செயல்முறையை தொடங்குவதற்கான ஒரு விண்ணப்பமாக கருதப்பட்டு கையாளப்படும். எனவே, திருத்தப்பட்ட பிரிவு 434 மற்றும் 2016 ஆம் ஆண்டின் மாற்ற விதி 5 இன் திட்டத்தின் கீழ், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும், ஒரு தரப்பினர் 2018 ஆகஸ்ட் 17 க்குப் பிறகு அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கு உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு

விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்யும் வரை, அப்படியே தொடர வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. இது முடிந்ததும், உயர் நீதிமன்றம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை NCLT க்கு மாற்ற வேண்டும், இது சட்டம் கீழ் கார்ப்பரேட் நொடிப்பு தீர்மான செயல்முறையைத் தொடங்குவதற்கான விண்ணப்பம் போன்ற நடவடிக்கைகளைக் கையாளும்.இது முடிந்தவுடன், உயர் நீதிமன்றம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்ற வேண்டும். பின்னர் NCLT, அத்தகைய நடவடிக்கைகளை நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ் நிறுவன திவால் தீர்வு செயல்முறையை தொடங்குவதற்கான ஒரு விண்ணப்பமாக கையாளும். [பத்தி15][939-B-G]

5. எனவே, உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, 2016 மாற்ற விதிகளின் விதி 6-ஐப் பயன்படுத்தியதில் தவறாக இருந்தாலும், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434-இன் கீழ், 2018 ஆகஸ்ட் 17 முதல் அமலுக்கு வந்த திருத்தத்துடன், விதி 5(2)-ஐ இணைத்து வாசித்தால், இந்த அம்சத்தில் அந்தத் தீர்ப்பை இன்னும் ஆதரிக்க முடியும். [பத்தி 16][939-H; 940-A]

6. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3, 11.01.2018 அன்று, நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ் ஒரு பிரிவு 7 விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்தார் என்பதும், அந்த விண்ணப்பம், 13.04.2018 அன்று தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தால் (NCLT) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதும் தெளிவாகிறது. இந்த நடவடிக்கை, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதுடன் எந்தவித தொடர்பும் இல்லாத ஒரு சுயாதீனமான நடவடிக்கை ஆகும். கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எந்த நேரத்திலும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 க்கு, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 7 இன் கீழ் விண்ணப்பிக்க உரிமை இருந்தது. [பத்தி 17][940-பி-சி]

7. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்கள். 4 மற்றம் 5 ஆகியோரின் வாதம் என்னவென்றால், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434 நொடிப்பு சட்டத்தின் (the Code) பதினோராம் அட்டவணையால் திருத்தப்பட்டதால், திருத்தப்பட்ட பிரிவு 434, நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் ஒரு பகுதியாக இல்லாமல், நொடிப்பு சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கருதப்பட வேண்டும். ஆனால், இந்த வாதம் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434, நொடிப்பு சட்டத்தின் பதினோராம்

அட்டவணையால் மாற்றப்பட்டிருந்தாலும், மாற்றியமைக்கப்பட்ட பிரிவு 434, நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இல் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும், அது அந்த சட்டத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். அப்படியிருக்க, மாற்றியமைக்கப்பட்ட பிரிவு 434-க்கும் மற்றும் நொடிப்பு சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் இடையே ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால், பிந்தையவை மேலோங்கும். தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயம் (NCLT), ஒரு பிணையிடப்பட்ட நிதி சார்ந்த கடன் வழங்குபவரால், அதாவது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.3 ஆல் தொடங்கப்பட்ட ஒரு சுயாதீனமான நடவடிக்கைக்கு நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 238-ஐ பயன்படுத்தியது முற்றிலும் சரி என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இதுவே நிலைமை எனில், தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தின் முன் உள்ள நடவடிக்கைகள் அதிகார வரம்பற்றவை என்று உயர் நீதிமன்றம் எவ்வாறு முடிவு செய்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். எனவே, இந்த அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தின் நடவடிக்கைகள், எந்தக் கட்டத்தில் நிறுத்தப்பட்டதோ, அங்கிருந்து இப்போது தொடரும். வெளிப்படையாக, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள நிறுவன மனுவை, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 238 இன் காரணமாக, மேலும் தொடர்ந்து நடத்த முடியாது. நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ்

உள்ள நடவடிக்கைகள் வழக்கு முழுவதும் இயங்க வேண்டும் என்ற பொருண்மையின் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள நீதிப்பேராணை மனுக்களும் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

[பத்தி 18][940-D-H]

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 12023/2018.

இராஜஸ்தான் உயர் நீதிமன்றத்தின் ஜெய்ப்பூரில் உள்ள அமர்வில் 01.06.2018 தேதியிட்ட நிறுவன மனு எண். 19/2009 இன் தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

சித்தார்த் லுத்ரா, மூத்த வழக்கறிஞர், திருமதி அனுஸ்ரீ பிரஷித் கபாடியா, திருமதி. பிரியங்கா ரதி, வக்கீல்கள். மேல்முறையீட்டாளருக்கு.

பி. சிதம்பரம், மூத்த வழக்கறிஞர், அஷு கன்சால், T.V.S. ராகவேந்திரா ஸ்ரேயாஸ், திருமதி காயத்ரி குலாட்டி, திருமதி சினேஹ் தில்லான், கரண்

பதுரா, சித்தார்த்தா தவே, ரிஷி மடோலியா, திருமதி சுமதி ஷர்மா, H.D. தன்வி, அங்கித் ஸரீன், தருண் குப்தா, அமித் ஷர்மா, அங்கித் ராஜ், திருமதி இந்திரா பாகர், திருமதி நிதி ஜஸ்வால், திருமதி ருச்சி கோலி, ராகுல் பிரதாப், நிகில் நாயர், திருமதி கரிமா பஜாஜ், சூர்யா காந்த், பிரணவ் வியாஸ், திருமதி பிரியங்கா தியாகி, வழக்கறிஞர்கள். எதிர் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு.

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வழங்கியவர், மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஆர்.எஃப். நாரிமன் அவர்கள்.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. இந்த மேல்முறையீடு, ஒரு ஊழியர் சங்கத்தால் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது ராஜஸ்தான் உயர் நீதிமன்றத்தின் 01.06.2018 தேதியிட்ட தீர்ப்பை எதிர்த்துத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தீர்ப்பில், உயர் நீதிமன்றம், தன்னிடம் நிலுவையிலுள்ள நிறுவன கலைப்பு நடவடிக்கைகளை, தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு (National Company Law Tribunal - "NCLT") மாற்ற மறுத்துவிட்டது. மேலும், 13.04.2018

தேதியிட்ட NCLT உத்தரவையும் ரத்து செய்தது. அந்த NCLT உத்தரவின்படி, நொடிப்பு மற்றும் திவால் சட்டம், 2016 ("நொடிப்பு சட்டம்" அல்லது "சட்டம்") இன் பிரிவு 7-இன் கீழ் ஒரு நிதி சார்ந்த கடனாளியின் மனு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

3. இந்த வழக்கு ஒரு நெடிய மற்றும் சிக்கலான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. 30.09.1997 அன்று, எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 1 நிறுவனத்தின் கணக்கு செயல்படாத சொத்தாக மாறியது, மேலும் நிறுவனத்தின் நிகர மதிப்பு எதிர்மறையாக மாறியதால், நலிவுற்ற தொழில் நிறுவனங்கள் (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) சட்டம், 1985 ("SIC சட்டம்") இன் கீழ் தொழில்துறை மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்திற்கு ("BIFR") குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டது. 26.09.2002 அன்று, தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியம் (BIFR), நிறுவனம் கலைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முதற்பார்வையிலான கருத்தை கொண்டிருந்தது மற்றும் அது உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. உயர் நீதிமன்றம் இறுதியில் நிறுவன மனு எண். 19/2009 ஆக வழக்கைப் பதிவு செய்தது. அல்கெமிஸ்ட் அசெட் ரீகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கம்பெனி லிமிடெட் (எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3)

எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 1 இன் அனைத்து நிதிக் கடன்களையும் கையகப்படுத்தியது. ராஜஸ்தான் மாநிலம் நிறுவனத்தை புதுப்பிக்க முயற்சித்தது, ஆனால் வெற்றி பெறவில்லை. இறுதியாக, ஊழியர் சங்கம் தாக்கல் செய்த நீதிப்பேராணை மனு எண். 504/2000 இல், உயர் நீதிமன்றம் 07.12.2017 அன்று ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. அதன்படி, அதிகாரப்பூர்வ கலைப்பாளர் நீதிமன்றத்துடன் தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டு, நிறுவனத்தின் தொழிற்சாலை வளாகத்தில் உள்ள பொருட்கள் மற்றும் மூலப்பொருட்களின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கும் பணியில் இணைய வேண்டும். இதன் மூலம் தொழிலாளர்களின் நிலுவைத் தொகையை செலுத்த முடியும்.

4. இதற்கிடையில், 2018 ஜனவரி 11 அன்று, இங்குள்ள எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 ஆனது, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 7-இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்தது. அதில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 1 தங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய 356 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒதுக்கப்பட்ட கடன் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டது. நிறுவனத்தால் கடன் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலிருந்த கலைப்பு நடவடிக்கைகளில் இன்றுவரை

எந்த கலைப்பு உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு, தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயம் (NCLT) ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியது. அதில், நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 238-ல் உள்ள 'தடைவிஞ்சுக் கூறு' (non-obstante clause) எனும் விதியைக் குறிப்பிட்டு, பிரிவு 7-இன் நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதில் தனக்கு திருப்தி இருப்பதாகவும், எனவே விண்ணப்பம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் NCLT தீர்ப்பளித்தது. அதன்படி, சட்டத்தின் பிரிவு 14-இன் கீழ் ஒரு ஒத்திவைப்பு அறிவிக்கப்பட்டு, ஒரு இடைக்கால தீர்மான வல்லுநர் நியமிக்கப்பட்டார்.

5. இதற்கிடையில், நிறுவன மனு எண். 19/2009 மற்றும் தொழிலாளர் சங்கங்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பல்வேறு நீதிப்பேராணை மனுக்கள் அடங்கிய பிற தொடர்புடைய வழக்குகளில், உயர் நீதிமன்றம் 26.04.2018 தேதியிட்ட இடைக்கால உத்தரவு மூலம், 13.04.2018 அன்று தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயம் (NCLT) பிறப்பித்த உத்தரவின் அமலாக்கத்திற்கு தடை விதித்தது. இந்த உத்தரவுக்கு எதிராக, ஒரு சிறப்பு அனுமதி மனு (Special Leave Petition - "SLP") தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அதில், இந்த நீதிமன்றம், 09.05.2018 அன்று, SLP-ஐ திரும்பப் பெறப்பட்டதாக தள்ளுபடி செய்து,

நிலுவையிலுள்ள நிறுவன மனு மற்றும் தொடர்புடைய வழக்குகளில் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் மனுதாரர் தங்கள் சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்யுமாறு வழிகாட்டியது. உயர்நீதிமன்றம் 01.06.2018 தேதியிட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட தீர்ப்பை வழங்கியது, அதில் நிலுவையில் உள்ள வழக்கை மாற்ற மறுத்து, 13.04.2018 தேதியிட்ட NCLT உத்தரவை ரத்து செய்து, அது அதிகார வரம்பில்லாமல் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டது. அதன்படி, நீதிப்பேராணை மனுக்களும், நிறுவன மனுவும் 05.07.2018 அன்று மேல் உத்தரவுக்காக வைக்கப்பட்டது. 16.07.2018 அன்று, இந்த நீதிமன்றம் அறிவிப்பு வெளியிட்டு, தடை செய்யப்பட்ட தீர்ப்பின் செயல்பாட்டை நிறுத்தி வைத்தது.

6. மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. சித்தார்த் லூத்ரா அவர்களும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. ப. சிதம்பரம் அவர்களும் வாதிட்டதாவது: சட்டத்தின் பதினோராம் அட்டவணை மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இல் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள், குறிப்பாக அதன் பிரிவு 434-ஐ ஆய்வு செய்தால், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து கலைப்பு நடவடிக்கைகளும், மத்திய அரசு இந்த விஷயத்தில்

உருவாக்கும் விதிகளால் குறிப்பிடப்படும் கட்டத்தில், தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு (NCLT) மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது புலப்படும். அவர்கள் பின்னர் நிறுவனங்கள் (நிலுவையிலுள்ள வழக்குகள் மாற்றம்) விதிகள், 2016 ("2016 மாற்ற விதிகள்") இன் விதி 5, குறிப்பாக அதன் விதி 5(2) ஐக் குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் மேலும் வாதிட்டதாவது: 29.06.2017 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு விதி 5(2) தொடரப்படாததால், SIC சட்டத்தின் கீழ் தொடங்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் கலைப்பு நடவடிக்கைகள், அத்தகைய நீக்கத்திற்குப் பிறகு உயர் நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்பட முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. 2016 ஆம் ஆண்டு இடமாற்ற விதிகளின் விதி 6 அல்லாமல் விதி 5 பொருந்தும் என்பதால் உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்பு தவறானது என்று அவர்கள் கூறினர். விதி 5(2) ஐத் தவிர்த்துவிட்ட பிறகு, எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நடவடிக்கைகள் NCLT க்கு மாற்றப்படும். மாற்றாக, அவர்கள் வாதிட்டதாவது: எப்படியிருந்தாலும், பிரிவு 434(1)(c) இல் 2018 ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட திருத்தம் ஒரு வரம்புரையை சேர்த்தது. இதன் மூலம், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள எந்தவொரு கலைப்பு நடவடிக்கைகளின் தரப்பினரும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கு ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தாக்கல் செய்யலாம். அவ்வாறு தாக்கல் செய்யப்பட்டால், அத்தகைய நடவடிக்கைகளை தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு (NCLT)

மாற்ற நீதிமன்றம் கடமைப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், NCLT க்கு முன் எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 ஆல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிரிவு 7 விண்ணப்பமானது, NCLT ஆல் சரியாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சுயாதீன விண்ணப்பமாகும், இது நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 238 ஐ சரியாகப் பயன்படுத்தியது என்றும் அவர்கள் வாதிட்டனர்.

7. எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 4 மற்றும் 5 சார்பாக ஆஜரான வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ சித்தார்த் டேவ், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ஆதரித்தார். கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் கூற்றுப்படி, 2016 மாற்ற விதிகளின் விதி 5 பொருந்தினாலும், விதி 5(2) தெளிவுபடுத்துவது யாதெனில், SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் படி ஒரு நிறுவனத்தை கலைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் என்பதால், இந்தத் தற்போதைய நடவடிக்கைகள் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்பே தொடரும். 29.06.2017 அன்று விதி 5-இல் செய்யப்பட்ட திருத்தத்தில் இந்த விதி விடுபட்டது, உயர் நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை தொடர்ந்து கையாளுவதைப் பாதிக்காது. ஏனெனில், SIC சட்டம் 01.12.2016 முதல் நீக்கப்பட்டுவிட்டது. மேலும், அந்த நீக்கத்துடன் சேர்த்து, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் தொடங்கப்பட்ட கலைப்பு நடவடிக்கைகள் உயர் நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்படும் என்று குறிப்பிட வேண்டியது

அவசியம். ஒருமுறை இவ்வாறு கூறப்பட்டதும், விதி 5-இல் திருத்தம் செய்யப்பட்டபோது, குறிப்பிட்ட அந்த விதியைத் தொடர்வது தேவையற்றதாகிவிட்டது. ஏனெனில், SIC சட்டம் நீக்கப்பட்ட தேதி முதல், அத்தகைய அனைத்து நடவடிக்கைகளும் உயர் நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்பட வேண்டும். அதேபோல, கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் கூற்றுப்படி, சட்டத்தின் பிரிவு 238 இங்குப் பொருந்தாது. ஏனெனில் அது, நொடிப்பு சட்டம் மற்றும் பிற சட்டங்களுக்கு இடையே உள்ள மோதலைத் தடுக்கும் 'தடைவிஞ்சுக் கூறு' எனும் விதியாகும். நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434-க்கான திருத்தங்கள், நொடிப்பு சட்டத்தின் பதினோராம் அட்டவணையின்படியே செய்யப்பட்டுள்ளதால், பிரிவு 238 இங்குப் பொருந்தாது. ஆகவே, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கைகள் அவற்றின் தர்க்கரீதியான முடிவை எட்ட வேண்டும். இதனால், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு சரியானது.

8. அனைத்து தரப்பினரின் அறிவுரைகளையும் கேட்ட பிறகு, ஸ்ரீ சித்தார்த் டேவ் எழுப்பிய முதல்நிலை ஆட்சேபனையை நாம் முதலில் கையாள வேண்டும். அனைத்துத் தரப்பு கற்றறிந்த வழக்கறிஞர்களின்

வாதங்களையும் கேட்டறிந்த பிறகு, முதலில் திரு. சித்தார்த் டேவ் எழுப்பியுள்ள ஒரு முன்மொழி ஆட்சேபணையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய வழக்கறிஞரின் கூற்றுப்படி, 01.06.2018 தேதியிட்ட தீர்ப்புக்கு எதிராக எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 ஆல் ஒரு மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த மேல்முறையீடு இன்னும் நிலுவையில் உள்ளதால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 உடன் ஒத்துழைப்புடன் செயல்படும் ஒரு ஊழியர் சங்கத்தின் கோரிக்கையின் பேரில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சிறப்பு அனுமதி மனுவை நாங்கள் விசாரிக்கக் கூடாது. சாதாரணமாக, நாங்கள் மேல்முறையீட்டாளரை இரு நீதிபதிகள் அமர்வுக்கு அனுப்பியிருப்போம். ஆனால், எழுப்பப்பட்ட கேள்விகள் பொதுவாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதால், அதிகாரப்பூர்வமான தீர்ப்பு விரைவில் வழங்கப்படுவது சிறந்தது. இந்தக் காரணத்தினாலேயே, நாங்கள் இந்த சிறப்பு அனுமதி மனுவை ஒரு தனி நீதிபதியின் உத்தரவுக்கு எதிராக நேரடியாக விசாரித்துள்ளோம். திரு. லூத்ரா மேலும் ஒரு கருத்தை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்: அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தரப்பினர், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண்.3 உடன் ஒத்துழைப்புடன் செயல்படும், அங்கீகரிக்கப்படாத அல்லது மறுக்கப்பட்ட சங்கம் என்று கூறுவது தவறு. மேலும், அந்தச் சங்கத்தின் பதிவுச் சான்றிதழையும் அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். எதுவாக இருந்தாலும், இந்த

சிறப்பு அனுமதி மனு, விரைவில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய சட்டக் கேள்விகளை எழுப்புவதால், நாங்கள் இந்த முதல்நிலை ஆட்சேபணையை புறக்கணித்துவிட்டோம்.

9. நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 255 பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"255. 2013 இன் சட்டம் 18 இன் திருத்தங்கள்.- நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 பதினொன்றாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையில் திருத்தப்படும்."

இந்த பிரிவின்படி, சட்டம் பதினொன்றாவது அட்டவணை, நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இல் பல்வேறு திருத்தங்களைச் செய்கிறது. 15.11.2016 அன்று, 01.12.2016 முதல் நடைமுறைக்கு வரும் வகையில், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 434 பின்வருமாறு மாற்றப்பட்டது:

"434. நிலுவையில் உள்ள சில நடவடிக்கைகளை மாற்றுதல் - (1) இதற்காக மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்படும் தேதியில்-

(அ) நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 10-E இன் துணைப் பிரிவு (1) இன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட நிறுவன சட்ட வாரியத்தின் முன், அத்தகைய தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் நிலுவையிலிருந்த அனைத்து விஷயங்கள், நடவடிக்கைகள் அல்லது வழக்குகள், தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். மேலும், தீர்ப்பாயம் அத்தகைய விஷயங்கள், நடவடிக்கைகள் அல்லது வழக்குகளை இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி முடித்து வைக்கும்.

(ஆ) நிறுவன சட்ட வாரியத்தால் அத்தகைய தேதிக்கு முன்னர் பிறப்பிக்கப்பட்ட எந்தவொரு முடிவு அல்லது உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபரும், அந்த உத்தரவில் எழும் எந்தவொரு சட்டக் கேள்வி தொடர்பாகவும், நிறுவன சட்ட வாரியத்தின் முடிவு அல்லது

உத்தரவு அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அறுபது நாட்களுக்குள் உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்யலாம்:

மேலும், உயர் நீதிமன்றம், மேல்முறையீட்டாளர் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்குள் மேல்முறையீடு செய்ய போதுமான காரணத்தால் தடுக்கப்பட்டார் என்று திருப்தி அடைந்தால், மேலும் அறுபது நாட்களுக்கு மிகாமல் ஒரு காலத்திற்குள் அதைத் தாக்கல் செய்ய அனுமதிக்கலாம்; மற்றும்

(c) நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் கீழ் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும், அதாவது தீர்வு, சமரசம், ஏற்பாடுகள் மற்றும் மறுசீரமைப்பு மற்றும் நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் உட்பட, அத்தகைய தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் எந்தவொரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அல்லது உயர் நீதிமன்றம் முன் நிலுவையிலிருந்தால்,

அவை தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். மேலும், தீர்ப்பாயம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை அவை மாற்றப்படுவதற்கு முந்தைய கட்டத்தில் இருந்து தொடர்ந்து கையாளலாம்:

மேலும், நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான அத்தகைய நடவடிக்கைகள் மட்டுமே தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். அவை மத்திய அரசால் குறிப்பிடப்படும் ஒரு கட்டத்தில் இருக்க வேண்டும்.

(2) இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு இணங்க, நிறுவன சட்ட வாரியம் அல்லது நீதிமன்றங்கள் முன் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து விஷயங்கள், நடவடிக்கைகள் அல்லது வழக்குகளை இந்த பிரிவின் கீழ் தீர்ப்பாயத்திற்கு சரியான நேரத்தில் மாற்றுவதை உறுதி செய்வதற்காக, மத்திய அரசு விதிகளை உருவாக்கலாம்.

2018 ஆகஸ்ட் 17 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு, சட்டத்தின் பதினோராம் அட்டவணையில் செய்யப்பட்ட ஒரு திருத்தத்தின் மூலம், பிரிவு 434 பின்வருமாறு மாற்றப்பட்டது:

"434. நிலுவையில் உள்ள சில நடவடிக்கைகளை மாற்றுதல் -

(1) இதற்காக மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்படும் தேதியில்,-

(அ) நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 10-E இன் துணைப் பிரிவு (1) இன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட நிறுவன சட்ட வாரியத்தின் முன், அத்தகைய தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் நிலுவையிலிருந்த அனைத்து விஷயங்கள், நடவடிக்கைகள் அல்லது வழக்குகள், தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். மேலும், தீர்ப்பாயம் அத்தகைய விஷயங்கள், நடவடிக்கைகள் அல்லது வழக்குகளை இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி முடித்து வைக்கும்.

(ஆ)நிறுவன சட்ட வாரியத்தால் அத்தகைய தேதிக்கு முன்னர் பிறப்பிக்கப்பட்ட எந்தவொரு முடிவு அல்லது உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபரும், அந்த உத்தரவில் எழும்

எந்தவொரு சட்டக் கேள்வி தொடர்பாகவும், நிறுவன சட்ட வாரியத்தின் முடிவு அல்லது உத்தரவு அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அறுபது நாட்களுக்குள் உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்யலாம்:

மேலும், உயர் நீதிமன்றம், மேல்முறையீட்டாளர் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்குள் மேல்முறையீடு செய்ய போதுமான காரணத்தால் தடுக்கப்பட்டார் என்று திருப்தி அடைந்தால், மேலும் அறுபது நாட்களுக்கு மிகாமல் ஒரு காலத்திற்குள் அதைத் தாக்கல் செய்ய அனுமதிக்கலாம்; மற்றும்

(c) நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் கீழ் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும், அதாவது தீர்வு/மத்தியஸ்தம், சமரசம், ஏற்பாடுகள் மற்றும் மறுசீரமைப்பு மற்றும் நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் உட்பட, அத்தகைய தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் எந்தவொரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அல்லது உயர் நீதிமன்றம் முன்

நிலுவையிலிருந்தால், அவை தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். மேலும், தீர்ப்பாயம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை அவை மாற்றப்படுவதற்கு முந்தைய கட்டத்தில் இருந்து தொடர்ந்து கையாளலாம்:

நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான அந்த நடவடிக்கைகள் மட்டுமே தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். அவை மத்திய அரசால் குறிப்பிடப்படும் ஒரு கட்டத்தில் இருக்க வேண்டும்:

மேலும், கலைப்பு தவிர்த்து மற்ற வழக்குகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மட்டுமே தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். அந்த நடவடிக்கைகளில், உயர் நீதிமன்றங்களால் உத்தரவுகள் அனுமதிக்கப்படவோ அல்லது மறுக்கப்படவோ ஒதுக்கி வைக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும்:

மேலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது -

(i) நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் கீழ் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும், நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான வழக்குகளைத் தவிர்த்து, அத்தகைய நடவடிக்கைகளை அனுமதிப்பதற்காகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ உத்தரவுகளுக்காக ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள வழக்குகள்; அல்லது

(ii) உயர் நீதிமன்றங்களிலிருந்து மாற்றப்படாத நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகள்;

நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 மற்றும் நிறுவனங்கள் (நீதிமன்றம்) விதிகள், 1959 இன் விதிகளின்படி கையாளப்படும் :]

மேலும், ஒரு நிறுவனத்தின் தானாக முன்வந்து கலைப்பு தொடர்பான வழக்குகளில், நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 485 இன் துணைப் பிரிவு (1) இன் கீழ் தீர்மான அறிவிப்பு விளம்பரம் மூலம் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், ஆனால் அந்த நிறுவனம் 2017 ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதிக்கு முன் கலைக்கப்படாமல் இருந்தால், அந்த வழக்குகள் நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956

மற்றும் நிறுவனங்கள் (நீதிமன்றம்) விதிகள், 1959 இன் விதிகளின்படி தொடர்ந்து கையாளப்படும்:

மேலும், நொடிப்பு மற்றும் திவால் சட்டம் (திருத்தம்) அவசரசட்டம், 2018 தொடங்குவதற்கு முன்னர், எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் நிலுவையிலிருந்த நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான எந்தவொரு நடவடிக்கையின் தரப்பினர் அல்லது தரப்பினர்கள், அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கு ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்யலாம். மேலும், நீதிமன்றம் உத்தரவின் மூலம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றலாம். அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட நடவடிக்கைகள், நொடிப்பு மற்றும் திவால் சட்டம், 2016 (2016 இன் 31) இன் கீழ் நிறுவன திவால் தீர்வு செயல்முறையைத் தொடங்குவதற்கான ஒரு விண்ணப்பமாக தீர்ப்பாயத்தால் கையாளப்படும்.

(2) இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு இணங்க, நிறுவன சட்ட வாரியம் அல்லது நீதிமன்றங்கள் முன் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து விஷயங்கள், நடவடிக்கைகள் அல்லது வழக்குகளை, இந்த பிரிவின் கீழ் தீர்ப்பாயத்திற்கு சரியான நேரத்தில் மாற்றுவதை உறுதி செய்வதற்காக, மத்திய அரசு விதிகளை உருவாக்கலாம்.

10. நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434 உடன் இணைந்த நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 239 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, நிறுவனங்கள் (நிலுவையிலுள்ள வழக்குகள் மாற்றம்) விதிகள், 2016 ஆனது 07.12.2016 அன்று அமலுக்கு வந்தது. இந்த விதிகள் 01.04.2017 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தன. தற்போதைய வழக்கில் முடிவெடுப்பதற்கு, 2016 விதிகளின் விதி 5 மற்றும் விதி 6 ஆகியவை முக்கியமானவை. அவை பின்வருமாறு:

"5. கடன்களைச் செலுத்த இயலாமை காரணமாக நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கைகளை மாற்றுதல் -

(1) ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையிலுள்ள, நிறுவனங்கள் சட்டம் பிரிவு 433, உட்பிரிவு (e) இன் கீழ், கடன்களைச் செலுத்த இயலாமை என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில், கலைப்பு தொடர்பான அனைத்து மனுக்களும், மற்றும் நிறுவனங்கள் (நீதிமன்றம்) விதிகள், 1959 இன் விதி 26 இன் கீழ் தேவைப்படும்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு மனு சார்வு செய்யப்படாமல் இருந்தால், அத்தகைய மனுக்கள், சட்டத்தின் பிரிவு 419 இன் துணைப் பிரிவு (4) இன் கீழ் நிறுவப்பட்ட, பிராந்திய அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும் தீர்ப்பாயத்தின் அமர்வுக்கு மாற்றப்படும். மேலும், அத்தகைய மனுக்கள், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9 இன் கீழ் உள்ள விண்ணப்பங்களாகக் கருதப்பட்டு, சட்டத்தின் பகுதி II இன் படி கையாளப்படும்.

இருப்பினும், மனுதாரர், விதி 7 இன் படி மாற்றப்பட்ட பதிவேடுகளின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத, பிரிவு 7, 8 அல்லது 9 இன் கீழ் மனுவை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தேவையான அனைத்துத் தகவல்களையும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, முன்மொழியப்பட்ட நொடிப்பு வல்லுநரின் விவரங்கள் உட்பட,

இந்த அறிவிப்பு வெளியான நாளிலிருந்து அறுபது நாட்களுக்குள் தீர்ப்பாயத்திடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். தவறினால், மனுவானது காலாவதியாகிவிடும்.

(2) தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்தால், ஒரு நிறுவனத்தைக் கலைப்பதற்காக உயர் நீதிமன்றத்திற்கு கருத்து அனுப்பப்பட்ட அனைத்து வழக்குகளிலும், மற்றும் எந்த மேல்முறையீடும் நிலுவையில் இல்லாத பட்சத்தில், நலிவுற்ற தொழில் நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) சட்டம், 1985 இன் பிரிவு 20 இன் படி, சட்டத்தின் கீழ் தொடங்கப்பட்ட கலைப்பு நடவடிக்கைகள், அந்த உயர் நீதிமன்றத்தால் சட்டத்தின் விதிகளின்படி தொடர்ந்து கையாளப்படும்.

6. கடன்களைச் செலுத்த இயலாமை தவிர்த்த பிற காரணங்களுக்காக நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கைகளை மாற்றுதல். - நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 433, உட்பிரிவுகள் (a) மற்றும் (f) இன் கீழ் ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து மனுக்களும், மற்றும் நிறுவனங்கள் (நீதிமன்றம்) விதிகள், 1959 இன் விதி 26

இன் கீழ் தேவைப்படும்படி, எதிர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு மனு சார்வு செய்யப்படாமல் இருந்தால், அத்தகைய மனுக்கள் பிராந்திய அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும் தீர்ப்பாயத்தின் அமர்வுக்கு மாற்றப்படும். மேலும், அத்தகைய மனுக்கள் நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 (2013 இன் 18) இன் விதிகளின் கீழ் உள்ள மனுக்களாக கருதப்படும்.

11. 29.06.2017 தேதியிட்ட திருத்தத்தின் மூலம், விதி 5 பின்வருமாறு மாற்றப்பட்டது:

"5. கடன்களைச் செலுத்த இயலாமை காரணமாக நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கைகளை மாற்றுதல்

(1) உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள, நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433, உட்பிரிவு (e) இன் கீழ், கடன்களைச் செலுத்த இயலாமை என்ற காரணத்தின் அடிப்படையிலான அனைத்து கலைப்பு மனுக்களும், மற்றும் நிறுவனங்கள் (நீதிமன்றம்) விதிகள், 1959-இன் விதி 26 இன் கீழ் தேவைப்படும்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு மனு

சார்வு செய்யப்படாமல் இருந்தால், அத்தகைய மனுக்கள், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 419, துணைப் பிரிவு (4) இன் கீழ் நிறுவப்பட்ட, பிராந்திய அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும் தீர்ப்பாயத்தின் அமர்வுக்கு மாற்றப்படும். மேலும், அத்தகைய மனுக்கள், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9 இன் கீழ் உள்ள விண்ணப்பங்களாகக் கருதப்பட்டு, சட்டத்தின் பகுதி II இன் படி கையாளப்படும்.

இருப்பினும், மனுதாரர், விதி 7 இன் படி மாற்றப்பட்ட பதிவேடுகளின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத, சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9 இன் கீழ் மனுவை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தேவையான அனைத்துத் தகவல்களையும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, முன்மொழியப்பட்ட நொடிப்பு வல்லுநரின் விவரங்கள் உட்பட, 2017 ஜூலை 15 ஆம் தேதிக்குள் தீர்ப்பாயத்திடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். தவறினால், மனுவானது காலாவதியாகிவிடும்:

மேலும், மனுவின் எந்தவொரு தரப்பினரும், 2017 ஜூலை 15 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு, சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 7, அல்லது 8, அல்லது 9 இன் கீழ் புதிய விண்ணப்பங்களை, சட்டத்தின் விதிகளின்படி தாக்கல் செய்ய தகுதியுடையவர்கள் ஆவர்:

மேலும், ஒரு நிறுவனத்தைக் கலைப்பது தொடர்பான ஒரு மனு இந்த விதியின் கீழ் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படாமல் உயர் நீதிமன்றத்தில் இருந்தால், மற்றும் அதே நிறுவனத்திற்கு எதிராக நிறுவனங்கள் சட்டம் பிரிவு 433, உட்பிரிவு (e) இன் கீழ் 2016 டிசம்பர் 15 அன்று மற்றொரு கலைப்பு மனு நிலுவையிலிருந்தால், அந்த மற்றொரு மனு, எதிர் தரப்பினருக்கு சார்வு செய்யப்படாவிட்டாலும், தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படாது."

12. 2016 நவம்பர் 15 ஆம் தேதியிட்ட அறிவிப்பின் மூலம், நொடிப்பு சட்டத்தின் பதினோராம் அட்டவணையால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பிரிவு 434

இன் கீழ், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இன் கீழ் உள்ள அனைத்து நிறுவனங்களின் கலைப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகளும், மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்படக்கூடிய தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் நிலுவையிலிருந்தால், அவை தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும் என்பது தெளிவாகிறது. அத்தகைய நடவடிக்கைகள் NCLT-க்கு மாற்றப்பட வேண்டிய கட்டம், மத்திய அரசால் குறிப்பிடப்படக்கூடியதாக இருக்கும்.

13. 2016 இடமாற்ற விதிகளின் (திருத்தம் செய்யப்படாத) விதிகள் 5 மற்றும் 6 ஐப் படிக்கும்போது, மூன்று வகையான நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது. விதி 5(1)-இன் கீழ், நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433, உட்பிரிவு (e) இன் கீழ், கடன்களைச் செலுத்த இயலாமை என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு மனுக்கள், எதிர் தரப்பினருக்கு மனு சார்வு செய்யப்படாவிட்டால், தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு (NCLT) மாற்றப்பட வேண்டும். பின்னர் அவை சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9 இன் கீழ் விண்ணப்பங்களாகக் கருதப்பட்டு, சட்டத்தின் பகுதி II இன் படி

கையாளப்படும். இதேபோல், உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 433 இன் உட்பிரிவுகள் (a) மற்றும் (f) இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அனைத்து மனுக்களும்,எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் மீது மனு சார்வு செய்யப்படவில்லை என்றால் NCLT க்கு மாற்றப்படும். நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013 இன் விதிகளின் கீழ் அத்தகைய மனுக்கள் மட்டுமே தொடர்ந்து மனுக்களாகக் கருதப்படும். விதிகள் 5 மற்றும் 6 மூலம் கையாளப்படும் மூன்றாவது வகை வழக்குகள் விதி 5(2) இல் உள்ளன. இந்த வகையிலான வழக்குகள், தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியம், SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் ஒரு நிறுவனத்தைக் கலைப்பதற்காக உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு கருத்தை அனுப்பிய நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடையவை. அத்தகைய வழக்குகள் அனைத்தும், எந்த நிலையில் இருந்தாலும், SIC சட்டத்தின் விதிகளின்படி உயர்நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்படும்.

14. தற்போதைய வழக்கு விதி 5(2) உடன் மட்டுமே தொடர்புடையது என்பது தெளிவாகிறது. SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20, நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433(f) இன் கீழ் உள்ள நியாயமான மற்றும் சமமான விதிமுறையின்படி ஒரு நிறுவனம் கலைக்கப்படுவதைப் பற்றிக்

கூறினாலும், SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் வரும் வழக்குகள் விதி 5(2) இன் கீழ் தனித்தனியாகக் கையாளப்படுவதால், அவை நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433(f) இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுக்களாகக் கருதப்பட முடியாது. ஏனெனில், அந்த மனுக்கள் விதி 6-இன் கீழ் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, உயர் நீதிமன்றம், SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் உள்ள மனுக்களை, நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956-இன் பிரிவு 433(f)-இன் கீழ் உள்ளதாகக் கருதி, 2016 மாற்ற விதிகளின் விதி 6-ஐப் பயன்படுத்துவது சரியல்ல.

15. இருப்பினும், விதி 5(2) இன் மொழி போதுமானதாக இருந்தாலும், விதி 5 29.06.2017 அன்று மாற்றப்பட்டது என்று எங்களுக்கு முன் வாதிடப்பட்டது, இதன் விளைவாக விதி 5(2) தவிர்க்கப்பட்டது. விதி 5(2)ஐத் தவிர்த்துவிட்டதன் விளைவு, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 ன் கீழ் அனைத்து வழக்குகளையும் NCLT க்கு தானாக மாற்றுவது அல்ல, இல்லையெனில், விதி 5(1)-இல் செய்தது போல, NCLT க்கு அத்தகைய வழக்குகளை மாற்றுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விதி உருவாக்கப்பட வேண்டும். மாற்றப்பட்ட விதி 5-இல், விதி 5(2) நீக்கப்பட்டதற்கான உண்மையான காரணம்

என்னவென்றால், SIC சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்ட பிறகு, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20-இன் கீழ் உள்ள நடவடிக்கைகள் உயர் நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்படும் என்பதை, ஒரே ஒரு முறை தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. 2017 ஜூன் 29 க்குப் பிறகும் விதி 5(2) ஐத் தொடர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில், 2016 டிசம்பர் 15 அன்று, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து வழக்குகளும், அவை நிலுவையிலிருந்த உயர் நீதிமன்றத்தால் தொடர்ந்து கையாளப்பட வேண்டியவை. 2016 டிசம்பர் 1 அன்று SIC சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்ட பிறகு, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்தால் எந்தக் கருத்தும் இருக்க முடியாது என்பதால், விதி 5(2) ஐத் தொடர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில், 2016 டிசம்பர் 15 அன்று, SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும் உயர் நீதிமன்றத்தில் தொடர வேண்டியவை, அதற்குப் பின்னரும் தொடரும். 2018 ஆகஸ்ட் 17 முதல் அமலுக்கு வரும் வகையில், பிரிவு 434(1)(c) இல் செய்யப்பட்ட திருத்தம் மூலம் இது மேலும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம், இந்த தேதிக்கு உடனடியாக முன்னர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கையின் எந்தவொரு தரப்பினரும், அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கு ஒரு

விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்யலாம். மேலும், நீதிமன்றம், அந்த கட்டத்தில், உத்தரவின் மூலம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு (NCLT) மாற்றலாம். இவ்வாறு மாற்றப்பட்ட நடவடிக்கைகள், தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தால் (NCLT), நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ், நிறுவன திவால் தீர்வு செயல்முறையை தொடங்குவதற்கான ஒரு விண்ணப்பமாக கருதப்பட்டு கையாளப்படும். எனவே, திருத்தப்பட்ட பிரிவு 434 மற்றும் 2016 ஆம் ஆண்டின் மாற்ற விதி 5 இன் திட்டத்தின் கீழ், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள SIC சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளும், ஒரு தரப்பினர் 2018 ஆகஸ்ட் 17 க்குப் பிறகு அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கு உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்யும் வரை, அப்படியே தொடர வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. இது முடிந்தவுடன், உயர் நீதிமன்றம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்ற வேண்டும். பின்னர் NCLT, அத்தகைய நடவடிக்கைகளை நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ் நிறுவன திவால் தீர்வு செயல்முறையை தொடங்குவதற்கான ஒரு விண்ணப்பமாக கையாளும்.

16. எனவே, உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, 2016 மாற்ற விதிகளின் விதி 6-ஐப் பயன்படுத்தியதில் தவறாக இருந்தாலும், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434-இன் கீழ், 2018 ஆகஸ்ட் 17 முதல் அமலுக்கு வந்த திருத்தத்துடன், விதி 5(2)-ஐ இணைத்து வாசித்தால், இந்த அம்சத்தில் அந்தத் தீர்ப்பை இன்னும் ஆதரிக்க முடியும்.

17.எனினும், இது இந்த விவகாரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3, 11.01.2018 அன்று, நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ் ஒரு பிரிவு 7 விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்தார் என்பதும், அந்த விண்ணப்பம், 13.04.2018 அன்று தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தால் (NCLT) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதும் தெளிவாகிறது. இந்த நடவடிக்கை, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள கலைப்பு நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதுடன் எந்தவித தொடர்பும் இல்லாத ஒரு சுயாதீனமான நடவடிக்கை ஆகும். கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எந்த நேரத்திலும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 க்கு, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 7 இன் கீழ் விண்ணப்பிக்க உரிமை இருந்தது. இது, பிரிவு 7

ஐ, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 238 உடன் இணைத்து படிக்கும்போது தெளிவாகிறது. பிரிவு 238 பின்வருமாறு கூறுகிறது:

> "238. பிற சட்டங்களை மீறுவதற்கு இந்தக் சட்டத்தின் விதிகள்.-
>
> இந்த சட்டத்தின் விதிகள், தற்போது அமலில் உள்ள வேறு எந்த சட்டத்திலோ அல்லது அத்தகைய சட்டத்தின்படி நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்த ஆவணத்திலோ அதற்கு முரணான எதுவும் இருந்தாலும், அவை நடைமுறையில் இருக்கும்."

18. திரு. டேவ் அவர்களின் நுட்பமான வாதம் என்னவென்றால், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434 நொடிப்பு சட்டத்தின் (the Code) பதினோராம் அட்டவணையால் திருத்தப்பட்டதால், திருத்தப்பட்ட பிரிவு 434, நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் ஒரு பகுதியாக இல்லாமல், நொடிப்பு சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கருதப்பட வேண்டும். ஆனால், இந்த வாதம் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில், நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இன் பிரிவு 434, நொடிப்பு சட்டத்தின் பதினோராம் அட்டவணையால்

மாற்றப்பட்டிருந்தாலும், மாற்றியமைக்கப்பட்ட பிரிவு 434, நிறுவனங்கள் சட்டம், 2013-இல் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும், அது அந்த சட்டத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். அப்படியிருக்க, மாற்றியமைக்கப்பட்ட பிரிவு 434-க்கும் மற்றும் நொடிப்பு சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் இடையே ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால், பிந்தையவை மேலோங்கும். தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயம் (NCLT), ஒரு பிணையிடப்பட்ட நிதி சார்ந்த கடன் வழங்குபவரால், அதாவது அல்கெமிஸ்ட் அசெட் ரீகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கம்பெனி லிமிடெட் ஆல் தொடங்கப்பட்ட ஒரு சுயாதீனமான நடவடிக்கைக்கு நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 238-ஐ பயன்படுத்தியது முற்றிலும் சரி என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இதுவே நிலைமை எனில், தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தின் முன் உள்ள நடவடிக்கைகள் அதிகார வரம்பற்றவை என்று உயர் நீதிமன்றம் எவ்வாறு முடிவு செய்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். எனவே, இந்த அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தின் நடவடிக்கைகள், எந்தக் கட்டத்தில் நிறுத்தப்பட்டதோ, அங்கிருந்து இப்போது தொடரும். வெளிப்படையாக, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள நிறுவன மனுவை, நொடிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 238 இன் காரணமாக, மேலும் தொடர்ந்து நடத்த முடியாது. நொடிப்பு சட்டத்தின் கீழ் உள்ள நடவடிக்கைகள் வழக்கு

முழுவதும் இயங்க வேண்டும் என்ற பொருண்மையின் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ள நீதிப்பேராணை மனுக்களும் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். எனவே, நாங்கள் மேல்முறையீட்டை அனுமதிக்கிறோம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ரத்து செய்கிறோம்.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திகொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப்பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்".